

Jan Berwid-Buquoy

PREZIDENT KLEPTOMAN

aneb

Václav Klaus coby zlodějíček v roli prezidenta republiky

.....

aktuálně.cz
Víte, co se právě děje

iDNES.cz

REFLEX

Jan BERWID-BUQUOY

Citát: “Moc bych si přál, abychom se pokoušeli tuto naši zemičku zachovat na tomto místě, kde se právě nachází.“ Václav Klaus.

Jde patrně o jakýsi druh stihomamu. Zatím se ještě nikdo nikdy nepokoušel naší vlast přemísťovat někam jinam...

Úvod

Napsal jsem celou řadu kritických reportáží i o Václavu Klausovi v masmédiích České republiky, jako jsou *Aktuálně.cz*, *Reflex.cz* a *iDnes.cz*. Sečteno dohromady si tyto reportáže našly přes **100.000** čtenářů. Mé publicistické příspěvky týkající se prezidentství Václava Klause se staly nekonečným impulsem pro **tisíce** diskutujících čtenářů...

Protože se mě i návštěvníci našeho zámku v Táboře-Měšicích (cca. 2.000 turistů ročně) neustále dotazují na mé postoje týkající se bývalého prezidenta ČR, rozhodl jsem vydat reportáže o Václavu Klausovi, které byly zveřejněny v *Aktuálně.cz*, *Reflex.cz* a *iDnes.cz* knižně. Slibuji si od toho, že se tím čtenářům umožní přístup k jednotlivým reportážím, tzv. „na dosah ruky“ a nebude nutné mě neustále konfrontovat s dotazy anebo nekonečně dlouho hledat na internetu.

Samozřejmě jsem i nadále čtenářům, kteří navštíví náš zámek v Táboře-Měšicích, co se týká dotazů k mým publikacím, plně k dispozici. Barokní zámek v Táboře-Měšicích je možné navštívit celoročně v době od 11:00 do 17:00 hod., po předchozí objednávce (skupiny, minimálně 5 osob) a prohlídka trvá cca. 60 minut. Objednávky: jan.berwid-buquoy@arcor.de nebo telefonicky, mobil: 607 935 400, pevná linka (záznamník): 381 256 049.

Terra inkognita zvaná Václav Klaus

Málokdo z dějin našich presidentů je zahalen tolika tajemstvími a neprůhlednostmi jako Václav Klaus. Tak např. o T. G. Masarykovi, Edvardu Benešovi a Václavu Havlovi byla tu i v zahraničí napsána celá řada zajímavých monografií. V tomto směru o Klausovi neexistuje nic.

Vycházely a vycházejí jakési publicistické náznaky, které spíše jakoby odváděly pozornost než, aby se daly hodnotit jako klasická monografie. V zahraničí ho ignorují definitivně. Nevzpomínám si, že by o něm byla za posledních pět let v Evropě nebo v USA jakákoli vážná knižně-publicistická zmínka. V SRN získal medaile “Konrada Adenauera“ a “Ludwiga Erharda“. Netrvalo ovšem dlouho a obě instituce ho prý vyzvali, aby vyznamenání vrátil. Mluvil jsem s ním v Táboře celkem třikrát. Jakmile jsem se chtěl dozvědět něco z jeho minulosti, okamžitě rozhovor přerušil, obrátil se ke mně zády a beze slova odešel. Naposledy jsme si vyměnili knihy. On mi dal jeho “Modrá, nikoli zelená planeta“ a já jemu mojí “Otec německého hospodářského zázraku - Ludwig Erhard“ (II. vydání). Tvrdil, že se o Erhardovo “sociální tržní hospodářství“ velice zajímá. Knihu prý přečte jedním dechem a nechá mi vědět, co si o obsahu myslí. Nevím jak dlouho u něho ten “jeden dech“ trvá, ale už je to víc než půl roku a Klaus zarytě mlčí.

Kdo je tedy Václav Klaus? Proč o své minulosti nechce mluvit? Koho máme vlastně tím pádem za presidenta, když o něm nic nevíme? Kdo má přeci čisté svědomí, nepotřebuje mít strach z toho, aby něco na sebe neprozradil! Jistý autor Dr. Ladislav Andrey podává impozantní svědectví (NN, čís. 12/1996):

Tak pěkně po pořádku. V. Klaus se narodil za války (1941) v Praze, i když rodina pochází z Haliče a jak už to bývá, ve vhodnou dobu si změnila jméno z Pružinskyj na Klaus. Vždyť na to má každý právo. Dá se říct, že V. Klaus pochází z komunistické rodiny. Oba rodiče byli a zůstali členy matičky státostrany. Podobně je to i u jeho manželky Lívie, rozené Mištinové, která pochází z Oravy na Slovensku a div se světe, i paní Lívie má stejné ultra-komunistické rodinné zázemí...V. Klaus se opakovaně hlásil do KSČ, ale měl tu nevídanou smůlu, komunisté jeho žádost opakovaně zamítli...

Je známo, že V. Klaus byl vzorným pionýrem a jako jediný z třídy si pořídil hedvábný pionýrský šátek... Po ukončení vysoce prominentní VŠE v Praze, fakulty zahraničního obchodu, kde se seznamuje s budoucí manželkou Lívií, nastupuje aspiranturu v Ekonomickém ústavu ČSAV. To bylo tehdy určeno jen těm nejvybranějším z nejvybranějších komunistických nebo špionážních kádru elitní tzv. vědecko-technické rozvědky, řízené přímo ruskými tajnými službami KGB nebo GRU. Václava Klause CSc. práce, opěvující údajně socialismus a RVHP, se bohužel z knihovny VŠE ztratila po listopadu 1989...I přes neúspěch se vstupováním do KSČ stane se V. Klaus nomenklaturním kádrem KSČ v Praze. Pak teprve může absolvovat dlouhodobé studijní pobyty v kapitalistickém zahraničí, například v Itálii a později dokonce v USA... Do roku 1971 je V. Klaus v EÚ ČSAV... Celkem včas, už v roce 1987, nastupuje V. Klaus do známého „prognostáku“, kde se předsedovi okupantské prosovětské vlády, Lubomíru Štrougalovi, podařilo shromáždit další nomenklaturní kádry, a to až do úrovně ÚV KSČ... Není zde prostor na pikantní historky, jako jsou třeba spekulace o sexuální orientaci Václava Klause, ale alespoň jednu, jak se například opatrný a duchem malý Václav Klaus bál podepsat dokonce i zcela neškodnou petici „Několik vět“, a to v době, kdy bylo díky rychlému vývoji v SSSR všem jasné, že žádné sankce za to nehrozí. Zde V. Klaus potkává svého dvojníka, elitního agenta KGB a StB, Karla Kochera, který byl v USA odsouzen za špionáž...Na první pohled zajímavá a veselá společnost.

...Deník „Denní telegraf“, přinesl 7.června 1995 zprávu s titulkem: “Premiér obhajoval habilitační práci“...Přítomní odborníci hodnotili práci jako vysoce nadprůměrnou...Čeho moc, toho přlíš. Rozhodl jsem se proto čistě demokraticky, že se s tak velevýznamným dílem ekonomickým blíže seznámím...Avšak to, že docent je především pedagogická hodnota, která se uděluje po minimálně 1000 hodinách přednášek, jaksi všem uniklo. Výjimky přece musí být...Ono se to dokonce nedělalo ani za vrcholného komunizmu. Bilak i Jakeš získali známý RSDr. po dlouhém večerním studiu, ale na docenta si nikdo z nich ani netroufl. A co už titul profesora? Udělení profesury V. Klausovi je proto výsměchem a urážkou zakřiknuté akademické obce ČR, mlčící už po generace ke každému bezpráví.

...V loni (1995) jsem se vypravil na pražský Žižkov, na VŠE, abych se osobně do habilitační práce profesora Klause podíval. A ejhle! V knihovně se dozvím, že práce tam není. Ptám se také na CSc práci V. Klause a dostanu stejnou odpověď. Práce se v knihovně nevyskytuje.

V ten samý den se ještě pro úplnost vypravím na Smetanovo nábřeží v Praze na fakultu

sociálních věd UK, ale běda. Docentská práce V. Klause se zde taky nevyskytuje... Chodím po všech možných i nemožných knihovnách, katedrách...Po dlouhém hledání narazím na slušné lidi. Dlouho se mne vyptávají odkud jsem, co dělám a proč mne práce zajímá. Když všechno objasním, že jsem z Akademie věd...a čistě z profesionálních důvodů bych si v práci rád zalistoval, řeknou mi, abych trochu počkal. Prý jsem první, kdo o práci projevil zájem.

Po několika dlouhých minutách čekání, držím v ruce v obyčejných černých deskách svázanou „habilitační práci“ pana premiéra. Je mi umožněno práci jenom prolistovat na místě, bojí se, aby to někdo neviděl. Udělat xeroxové kopie mi není umožněno. Listuji v práci důsledně a dělám si poznámky. Zde je výsledek:

Práce nese úplně jiný název než jaký měla profesorská přednáška V. Klause... A dále zjišťuji, že pan premiér měl málo času na napsání vlastní práce, protože práce kromě krátkého úvodu obsahuje jenom xeroxové kopie osmi vybraných článků, resp. pamfletů, publikovaných i nepublikovaných od roku 1987 do roku 1989... Je zajímavé, že V. Klaus necituje společnou práci s D. Třískou (kromě toho, že byl významným agentem StB, byl také náměstkem ministra financí V. Klause...)... Dále jsou připojeny pamflety č.7 a č. 8, které pravděpodobně nebyly nikde publikovány... Shrnuto a podtrženo, „profesorská práce“ pana premiéra se hodnotí sama. Neobsahuje jediný článek publikovaný byť i v hluboce podprůměrném zahraničním ekonomickém periodiku. A to je na profesorskou práci zatraceně málo. Jen kvůli úplnosti poznamenejme, že „profesorem by se měla stát osobnost vědy, která prosadila vlastní vědecký směr ve světě a vychovala svoji odbornou školu doma“. Nic z toho novopečený profesor Klaus ani na hony vzdáleně nenaplnuje...Nemá smysl diskutovat o prázdné nadutosti, resp. až podivné duševní aroganci profesora Klause...Není zde také místa na trapnosti v pozadí udělení Erhardovy...ceny V. Klausovi...Dikce ceny byla změněna z původního „za výjmečné zásluhy o ekonomický rozvoj a transformaci československé ekonomiky“ na cenu za „ekonomickou publicistiku“ jako přímá reakce na protestní dopisy vedení Erhardovy nadace.

(Citát je zkrácenou verzí z NN, čís. 12/1996)

Na výše uvedenou deskripci Dr. Ladislava Andreye bych reagoval haškovsky (viz rozhovor

